Jólesz György

Tisztelt Vámos Miklós!

VISSZHANG - L. évfolyam 37. szám, 2006. szeptember 15.

Őszintén szólva nem értem, mi a problémája (*A [nem] válaszolhatnám*, *ÉS*, 2006/36.)? Ön elindított egy sorozatot, melyben az Önnek kedves írókat, költőket, ezek műveit igyekszik népszerűsíteni, illetve megmenteni a feledéstől. Ez szép, elismerésre méltó. Ha viszont a cikkeibe pontatlan adatok kerülnek, akkor érdemes számolni vele, hogy azt esetleg valaki szóvá fogja tenni. Sajnos az olvasót nemigen érdekli, hogy egy-egy elírás kinek a rosszvoltából kerül egy cikkbe. Ön azt írja, "e lap szerkesztői gálánsan fölajánlották, hogy egy irodalomtörténész munkatársuk átolvassa és ellenőrzi a szövegeimet (...)". Ha ezt tették, akkor valóban nagyon gálánsak lehettek, mert - bizonyos eseteket leszámítva - egy lap szerkesztőségének ez nem dolga. Ön pedig a második-harmadik bíráló észrevétel után gyanút foghatott volna, hogy valami nincsen rendben, és onnantól kezdve a kéziratait leadás előtt saját hatáskörben megmutathatta volna egy irodalmárnak. Ilyen személyt az Ön ismeretségi körében bizonyára nem lenne nehéz találni.

Ami a taglalt írókhoz közel álló személyek észrevételeit illeti, amennyire megfigyeltem, nem a kötelező, ájult tiszteletet, hanem az igazmondást kérik Öntől számon.

Másutt ezt írja: "Pedig a szerkesztőség tesz egyet s mást azért, hogy ne érezzem túl jól magam, ezt is hagyjuk - magánügy." Erről azt gondolom, hogy ha magánügy, akkor még utalni sem kellene rá. Mert így fölmerül a kérdés, ugyan mivel éri el az ÉS szerkesztősége, hogy Ön ne érezze jól magát? Azzal, hogy fölkérik egy nekrológ írására, aminek eredményeképpen egy lapszámban kétszer is megjelenhet?

Végül bírálóinak ingerültségéről, ellenséges, kioktató hangneméről. Kínos erről írnom, mert nem szeretnék Önnel tiszteletlen lenni. Olvasó emberként azt tapasztaltam, hogy a tehetséges tollforgatónak stílusa van, a tehetségtelennek manírja. El tudom képzelni, hogy az Öné valóban csípi némelyek szemét - de persze, tévedhetek.

(Csak zárójelben még valamit. Írásából átsejlik, hogy a bírálatokra, észrevételekre azért nem válaszol, mert nem kíván leereszkedni a sárdobálókhoz. Ez szíve joga. Hanem Sándor György rögtön az első Írhatnám polgár után jelezte, hogy a sorozatcím eredetisége legalábbis vitatható [*Tényleg kedves Vámos Miklós!*, *ÉS*, 2006/1.]. Erre azért lehetett volna reagálni.)

Jólesz György